

Alanya Monsenior Xenaki
Αλάνια Μονσενιόρ Ξενάκη

Του πουλιού το γάλα
Από πρώτο χέρι...

Μικρές, διασκεδαστικές, αληθινές
ιστορίες σεξουαλικής τρέλας.

SNC Books ©2019

Ποιος ήταν ο Πούτσος;

Κάνοντας τυχαία μια αναζήτηση στο ίντερνετ έπεσα σε ένα κείμενο που ανέφερε ότι ο Πούτσος ήταν αρχαίος Έλληνας που έζησε το 427 π.Χ. με 347 π.Χ.

Ανθοπώλης στο επάγγελμα, ο Πούτσος έζησε στην Αθήνα και έμεινε στην ιστορία για την ομορφιά, την γοητεία και το ευγενές του χαρακτήρος του. Παρόλο που υπήρξε φτωχός, ήταν ο πιο περιζήτητος γαμπρός της αρχαίας Αθήνας και όλοι πατεράδες προόριζαν τις ομορφότερες κόρες τους για τον Πούτσο. Εξού και η φράση: «Το κορίτσι αυτό είναι για τον Πούτσο».

Όσο μεγάλωνε ο Πούτσος, οι γυναίκες τον λάτρευαν ακόμα περισσότερο. Όταν περπατούσε στο δρόμο, υπήρχαν ασυγκράτητες γυναίκες που τον φιλούσαν παντού και τον χάιδευαν. Όλες αυτές ήταν για τον Πούτσο. Πραγματικά ήταν αδύνατο να βγάλει κανείς τον Πούτσο από το μυαλό μιας γυναίκας. Κι απ' το 347 π.Χ που πέθανε κυκλοφορεί η φράση «Τον Πούτσο κλαίγανε!»

Στην συνέχεια έψαξα αρκετά στο διαδίκτυο μήπως βρω κάτι περισσότερο, αλλά κατέληξα ότι μάλλον δεν πρόκειται για αληθινό γεγονός. Όπως και νά 'χει όμως,

το βιβλίο αυτό είναι αφιερωμένο σε ιστορίες ενός άλλου Πούτσου, πάντως όχι του ανθοπώλη... ;-) ☺

Εβελίνα η χωρισμένη

Ήταν ένα από τα τελευταία βράδια του Φεβρουαρίου και χάζευα στο Facebook. Ο καιρός είχε αρχίσει να ζεσταίνει και θυμόμουν εκείνο το sms που στέλνουμε όταν θέλουμε να κάνουμε πλάκα, που λέει: «Έφτασε η Άνοιξη! Ο καιρός ανοίγει, τα λουλούδια ανθίζουν, οι μέλισσες το κάνουν, οι γατούλες το κάνουν, τα σκυλάκια το κάνουν... με εμάς τι θα γίνει;» Ε, αυτό... Ήμουν μόνος μου και έπρεπε να γίνει κάτι και με εμένα!

Άνοιγα τυχαία διάφορα προφίλ μέχρι που σε ένα βλέπω μια κοπέλα που δεν πολυφαίνονταν καλά γιατί ήταν στο βάθος της φωτογραφίας. Νόστιμη έμοιαζε, αλλά χοντρούλα. Ήταν σε ένα σταυροδρόμι και από πάνω της ήταν μία συστοιχία με ταμπέλες, η κάθε μία έδειχνε και προς μια διαφορετική κατεύθυνση.

Πως μου ήρθε και της στέλνω ένα μήνυμα: «Σαν να μου φαίνεται ότι έχεις χαθεί...» με το που το έστειλα παίρνω αμέσως μία απάντηση: «Όχι, αντίθετα, μόλις τώρα είναι που αρχίζω να βρίσκω τον δρόμο μου και τον εαυτό μου!» Την ρώτησα τι εννοούσε και μου εξήγησε ότι είχε παντρευτεί μικρή και ο γάμος της ήταν πολύ κακός. Ήταν 28 χρονών, χωρίς παιδιά, είχε μόλις χωρίσει και επιτέλους τώρα άρχιζε να ζει την ζωή της.

Αμέσως μετά με ρώτησε: «Εσύ;» Πάντα λέω την αλήθεια, αλλά αυτή τη φορά πως και με έπιασε να μην την πω. Παρότι ήμουν ελεύθερος, θυμήθηκα τα λόγια ενός συναδέλφου μου: «Αν βλέπεις ότι κάποια δεν σε ενδιαφέρει και τόσο πολύ, θα της λες ότι είσαι λογοδοσμένος ή κάτι τέτοιο. Έτσι θα μπορείς να τελειώσεις την σχέση όποτε θέλεις, θα έχεις χρόνο για να κάνεις ότι θέλεις ή για να βγαίνεις με άλλες και επίσης εάν δεις ότι τελικά σου αρέσει πολύ, θα μπορείς να το γυρίσεις, ότι και καλά χώρισες και θέλεις μόνο αυτή... Με αυτόν τον τρόπο θα είναι όλα μια χαρά!» Ε, αυτή τη φορά απάντησα: «Είμαι αρραβωνιασμένος...» Δεν πρόφτασα να πατήσω το κουμπί της αποστολής και πάλι ήρθε αμέσως η απάντηση: «Μην κάνεις τίποτα πριν μιλήσουμε. Πρέπει να συναντηθούμε να σου εξηγήσω τι κινδύνους έχει αυτό που πας να κάνεις...»

Το βρήκα πολύ ενδιαφέρον και κανονίσαμε να συναντηθούμε μεσοβδόμαδα στο Νέο Ψυχικό. Ήταν γύρω στις έξι και μόλις είχα τελειώσει από την δουλειά. Της τηλεφώνησα όπως είχαμε πει και σε δέκα λεπτά ήταν στο σημείο συνάντησης. Έμεινε στην Φιλοθέη και έτσι ήταν πολύ κοντά.

Από κοντά λοιπόν ήταν πολύ όμορφη! Το πρόσωπό της δηλαδή, γιατί από τα ρούχα που φορούσε δεν μπορούσα να καταλάβω το σώμα. Σίγουρα δεν ήταν χοντρή. Το ντύσιμο της ήταν σαν μεγάλης κυρίας βορείων προαστίων. Πολύ συντηρητικό αλλά και ακριβό. Ευτυχώς φορούσα κουστούμι κι εγώ και δεν ήμουν σαν τον λέτσο γιατί θα αισθανόμουν άσχημα.

Της πρότεινα να πάμε σε μία καφετέρια που συχνάζω και αντικειμενικά ήταν η πιο ωραία της περιο-

Βαλέρια η στριπτιτζού

Μια εποχή το είχαμε ρίξει στα στριπτιτζάδικα. Πηγαίναμε κάθε Σαββατοκύριακο και ξοδεύαμε τα λεφτά της εβδομάδας. Δηλαδή εγώ ήμουν πιο σφικτός αλλά οι φίλοι μου και ειδικά ο Μάνος έφευγε απένταρος... Αυτό που δεν μου άρεσε ήταν που με το κόλπο του χορού έτρωγες όλα σου τα χρήματα και τελικά δεν πήδαγες καν...

Έτσι ήμουν πιο προσεκτικός στο πόσα χρήματα θα χαλάσω και επέλεγα πιο φιλότιμες κοπέλες... Είχα βρει μία που μου άρεσε πολύ και φαινόταν να μην είναι ισοπεδωτική σαν τις άλλες. Τις είχα ζητήσει επανειλημμένα να βγούμε έξω για φαγητό μαζί, αλλά μου έλεγε ότι δεν μπορούσε.

Μία μέρα είχα πάει σε μία έκθεση για τον τουρισμό και την είδα να εργάζεται σε ένα από τα περίπτερα της έκθεσης. Μου έκανε μεγάλη εντύπωση και πήγα και τηςμίλησα. Ήταν ψυχρή και φοβισμένη. Μου είπε να συναντηθούμε σε δέκα λεπτά στην καντίνα και πήγα εκεί και την περίμενα.

Όταν ήρθε ήταν χαμογελαστή αλλά σφικτή. Μου λέει: «Σίγουρα θα απορείς τι κάνω εδώ... Λοιπόν αυτή είναι η κανονική δουλειά μου. Κατάγομαι από την Ρωσία αλλά πήγα σε ελληνικό σχολείο και ξέρω άπταιστα αγγλικά, ελληνικά και ρωσικά. Γι' αυτό με έχουν στο πρακτορείο αυτό.

»Είχα μια σχέση με έναν άνθρωπο της νύχτας που με έμπλεξε σε χρέη και με παράτησε με ένα μικρό κοριτσάκι. Ο μισθός του πρακτορείου οριακά φτάνει για να επιβιώνουμε, οπότε έπρεπε να βρω και μία δεύτερη ασχολία. Δεν ήθελα να γίνω πουτάνα και έτσι διάλεξα το στριπτιτζάδικο. Είμαι freelancer strip girl. Αφήνει καλά λεφτά και μπορώ να δουλεύω ευέλικτο ωράριο.

»Δεν το ξέρει κανείς, και σε παρακαλώ να μην πεις τίποτα σε κανένα. Πρέπει να το κάνω για τρία με τέσσερα χρόνια για να ξεμπερδέψω. Αν και μου αρέσεις και φαίνεσαι ευγενικός, όπως καταλαβαίνεις δεν έχω καθόλου χρόνο για σχέσεις... Με το ζόρι βλέπω το παιδί μου. Και να σου πω και κάτι... Απορώ που μου ζήτησες να βγούμε για φαγητό. Μπορεί στο στριπτιτζάδικο να μην είναι όλες πουτάνες, αλλά δεν είναι χώρος για να βρεις κοπέλα. Είσαι νέος και εμφανίσιμος. Δεν ψάχνεις καλύτερα κάπου αλλού;»

«Κοίτα να δεις» σκέφτηκα.... Μπορείς να βρεις και ποιοτικό κόσμο στο στριπτιτζάδικο. Θυμήθηκα και τον φίλο μου τον Μανώλη. Είναι διευθυντής σε μεγάλη πολυεθνική και περνάει τον περισσότερο ελεύθερο χρόνο του στα στριπτιτζάδικα. Εκεί είχε διαλέξει μία κοπέλα και την είχε σχεδόν κατά αποκλειστικότητα όλα τα βράδια. Δύο μήνες αργότερα ζήτησε από το τμήμα προσωπικού, HR όπως το αποκαλούν τα στελέχη, να

- Ναι... Μήπως τότε να το νοίκιαζες σαν αίθουσες ή σαν κτήριο; Περισσότερα θα έβγαζες!
- Στο τέλος εκεί θα καταλήξω, αλλά άστα αυτά... Να πούμε κάτι σοβαρό και ευχάριστο!
- Ναι.
- Με τι ασχολείσαι;
- Δουλεύω σε μία εταιρίες τηλεπικοινωνιών και έχουμε και μία οικογενειακή επιχείρηση με εισαγωγές και εμπορία συστημάτων υψηλής τεχνολογίας.
- Βγάζεις καλά λεφτά; Γιατί εγώ όπως είδες δεν βγάζω τίποτα... Που μένεις; Μένεις μόνος;
- Ναι βγάζω καλά λεφτά. Έχουμε ένα τριόροφο στο Παλαιό Φάληρο, σαν μονοκατοικία και έχουμε από ένα πάτωμα ο καθένας, εγώ, οι γονείς και η αδελφή μου.
- Και είσαι γκέι;
- Όχι βέβαια, δεν είμαι γκέι. Γιατί δείχνω για γκέι;
- Όχι, αλλά, τόσοι δεν δείχνουν και είναι... Είσαι σίγουρος;
- Άντε πάλι... Δεν είμαι σου λέω! Αν ήμουν γιατί να βγω μαζί σου;
- Για κάλυψη. Εγώ τα είχα δύο χρόνια με ένα παιδί που ήταν γκέι...
- Μπαϊσέξουαλ εννοείς...
- Όχι, γκέι, καραγκέι.
- Και καλά δεν το κατάλαβες; Σεξ δεν κάνατε;
- Του έλεγα να κάνουμε σεξ, αλλά μου έλεγε ότι δεν του αρέσει το συχνό σεξ. Μία στις δεκαπέντε ήταν καλά γι' αυτόν.
- Ε, λοιπόν;

- Ε, κάναμε κάθε δεκαπέντε, αλλά μετά δύο χρόνια μου το ομολόγησε ο ίδιος.
- Καλά ρε παιδί μου, δεν το καταλάβαινες; Δεν φαίνονταν στο σεξ;
- Ε, δεν του καλοσηκώνονταν, ήταν πολύ χαλαρό, αλλά έλεγα ok...
- Και καλά πως έμπαινε μέσα, αφού δεν ήταν σκληρό;
- Που να μπει μέσα;
- Στον κόλπο σου.
- Α δεν το κάναμε από εκεί...
- Από που το κάνατε; Από πίσω;
- Όχι καλέ! Πίπα του έπαιρνα!
- Καλά και δύο χρόνια μόνο πίπα;
- Έλα ντε; Αυτό τον ρώταγα κι' εγώ, αλλά μου έλεγε: «Εμείς είμαστε μοντέρνοι... Δεν ήμαστε σαν τους παππούδες που το κάναν παραδοσιακά. Έτσι κάνουν σεξ οι νέοι σήμερα!»
- Και εσύ τι έκανες;
- Ε, το έκανα με τον μοντέρνο τρόπο...

«Περιπτώσάρα» σκέφτηκα και έκλεισα το θέμα στα γρήγορα...

- Μην ανησυχείς, εμείς θα το κάνουμε κανονικά. Πάμε τώρα σιγά-σιγά;
- Ναι πάμε! Αχ τι ωραία! Θα κάνουμε κανονικό σεξ! Τόσα χρόνια έχω να το κάνω!!! Ωραία! Ωραία!

Προσφέρθηκα να την γυρίσω στο σπίτι της αλλά μου ζήτησε να την αφήσω χαμηλά στην Βουλιαγμένη, εκεί που ήταν οι καφετέριες. Μόλις είδε το αυτοκίνητο μου έπαθε πλάκα... Σε όλη την διαδρομή με ρώταγε εάν ήμουν πλούσιος και πως και είχα τέτοιο αυτοκίνη-

του ποδαριού... Έτσι αποφάσισα να πάω σε ένα μπαρ και να κάνω κονσομασιόν. Δεν δεχόμουν όμως να πηδηχτώ και το αφεντικό ενοχλούνταν με αυτό και μου είπε ότι θα με σταματούσε. Οπότε τον πιάνω μία μέρα και του λέω: Εσένα τι σε ενδιαφέρει, να πηδιέμαι ή να σου φέρνω λεφτά στο μαγαζί σου; Να καταναλώνω ποτά, ή να παίρνω τον έναν και τον άλλον; Και μου απάντησε: Εμένα με ενδιαφέρουν τα λεφτά, έχεις τρόπο να τα φέρεις; Και τότε του είπα: Άστο πάνω μου...

» Έτσι λοιπόν είχα κάνει ένα κύκλο πελατών στους οποίους με το καλημέρα τους έλεγα: Φίλε άκου να δεις, για διάφορους λόγους και επίσης για το ότι είμαι λεσβία, εμείς οι δύο δεν πρόκειται να πηδηχτούμε. Οπότε άμα θέλεις να είμαι το φιλαράκι σου, να έρχεσαι εδώ να μου λες τα προβλήματά σου, να συζητάμε και να πίνουμε κάνα ποτάκι, εντάξει. Διαφορετικά δεν θέλω να σου καλλιεργήσω προσδοκίες. Λοιπόν, έτσι είχα τους περισσότερους πελάτες από όλες τις άλλες και ως πηδιόντουσαν μαζί τους.

»Κατά κάποιο τρόπο είχα γίνει ένας ψυχολόγος. Ο καθένας ερχόταν και μου έλεγε το μακρύ του και το κοντό του, και πίναμε τα ποτάκια μας μέχρι να περάσει η ώρα. Το αντιλαμβάνομαι ότι δεν ήταν σοβαρή δουλειά. Για αυτό άλλωστε έψαξα να βρω κάτι άλλο.»

Μετά περάσαμε στη σχέση της με την τρανσέξουαλ. Την «κοπέλα» που σημάδεψε τη ζωή της. Την είχε γνωρίσει και αυτήν από το ίντερνετ πριν από έξι χρόνια. Ήταν στα πρώτα της βήματα, είχε έρθει μεταμφιεσμένη όπως και εγώ, με μία απλή ροζ περούκα. Ήπιαν ένα ποτάκι, από όπου διαπίστωσαν ότι ταιριάζουν πάρα πολύ. Η κοπέλα αυτή, η Ελίζα δηλαδή, είχε

τσακωθεί με τους γονείς της και είχε φύγει από το σπίτι της. Την φιλοξενούσε προσωρινά ένας φίλος της, όχι γκόμενος, φίλος της, ο οποίος θα της συμπαραστέκοταν στα πρώτα βήματα της.

Βέβαια έπρεπε να φύγει και από εκεί, γιατί και αυτός ήθελε να συζητήσει με την κοπέλα του, και έτσι έψαχνε για σπίτι. Δεν είχε όμως δουλειά και τα πράγματα ήταν πολύ δύσκολα για μία αρχάρια τραβεστί. Έτσι της πρότεινε να πάει στο δικό της σπίτι.

Τότε ρώτησα τη Βιργινία, πώς και πήρε μία τόσο επιπόλαια απόφαση και αν οι γονείς της είχαν κάποιο πρόβλημα, δεδομένου ότι όπως μου είχε πει, έμενε σε μονοκατοικία. Από κάτω η μητέρα της και από πάνω αυτή. Ο πατέρας της έμενε σε ένα σπίτι δύο τετράγωνα παρακάτω γιατί οι δικοί της είχαν χωρίσει. Διατηρούσαν όμως επαφή. «Οι γονείς μου είναι ανοιχτόμυαλοι και δεν έχουν κανένα πρόβλημα. Αυτό που μου έχουν πει είναι να φροντίζω να είμαι εγώ καλά. Από τη στιγμή που ήταν δικιά μου επιλογή αυτοί θα με στήριζαν. Περιττό να σου πω βέβαια ότι η μητέρα μου την είχε ερωτευτεί και ήταν πάρα πολύ ευτυχισμένη που τα είχα με την Ελίζα. Μπορώ να σε διαβεβαιώσω ότι τη φρόντιζε περισσότερο από εμένα...» και συνέχισε λέγοντας μου: «Τη θαύμαζα πολύ την Ελίζα. Αν σκεφτείς ότι ξεκίνησε από το απόλυτο μηδέν... Όχι σαν και μένα δηλαδή, που είχα και κάποια στήριξη από την οικογένεια και ένα σπίτι. Μάλιστα τώρα αυτή τη στιγμή έχει πάρει τη σπιταρόνα της στην Ίμπιθα στην Ισπανία και περνάει ζωή και κότα...»

«Και πως τα κατάφερε όλα αυτά μην έχοντας κάποια δουλειά;» τη ρώτησα. «Η Ελίζα αποφάσισε να κά-

νει βίζιτες. Όχι δηλαδή να βγει στο δρόμο όπως οι άλλες τραβεστί γιατί εκεί πηδιέσαι για 20 με 30 άντε το πολύ 50 ευρώ. Η Ελίζα μου είχε πει ότι θέλει να κάνει κάτι σοβαρό και ουσιαστικό και να δημιουργήσει ένα αξιόλογο πελατειακό κύκλο.»

Τότε πάλι την ρώτησα πως και δεν είχε πρόβλημα που η κοπέλα της εκδίδονταν... «Όχι δεν είχα κανένα πρόβλημα, γιατί αυτό που έκανε ήταν μία δουλειά. Μία δουλειά όπως όλοι κάνουν μία δουλειά. Αν ήταν δηλαδή γιατρός η νοσοκόμα και έπιανε τα πουλιά των άλλων θα είχε κάποια διαφορά;» «Ναι» της απάντησα, «αλλά τώρα αυτή τα έβαζε και στο στόμα της, και δεν φοβόσουν τα μικρόβια;» «Δεν φοβόμουν καθόλου γιατί η Λίζα ήταν πάρα πολύ προσεκτική, είχε πολύ καλή πελατεία και γενικά έκανε εξετάσεις κάθε τρεις μήνες. Έπαιρνε όλες τις προφυλάξεις, οπότε δεν υπήρξε κάποιο θέμα ανάμεσά μας. Πραγματικά δεν υπήρξε! Η Ελίζα που λες, άρχισε να γνωρίζει κόσμο μέσα από το ίντερνετ και επέλεγε πολύ προσεκτικά με ποιους θα πήγαινε.

»Επειδή γίνονταν όλο και πιο όμορφη επέλεγε από αυτούς που της φαίνονταν οι πιο ευκατάστατοι. Έτσι σχημάτισε ένα πολύ καλό κύκλο. Στο τέλος είχε καταλήξει να πηγαίνει με υπουργούς, βιομήχανους, βουλευτές και άλλους πλούσιους. Νομίζω ότι δεν υπήρχε λεφτάς που να μην είχε δοκιμάσει την Ελίζα. Μάλιστα είχε και αυστηρό κασέ. Δεν υπήρχε περίπτωση να πάει με κάποιον για κάτω από 300 ευρώ. Μάλιστα πολλές φορές κάνανε πάρτι και την καλούσαν. Και στο πάρτι μπορεί να έπαιρνε και τέσσερα άτομα τη βραδιά. Δηλαδή έπαιρνε το αεροπλανάκι το πρωί, πήγαινε κάτω

ντζώσει σε ένα εγκαταλελειμμένο σπίτι λίγο έξω από το χωριό. Πήγαμε όλοι, σχεδόν τρέχοντας.

Ήταν πολλά τα περιοδικά και πήραμε από δύο ο καθένας. Κοίτα εδώ και κοίτα εκεί έλεγε ο ένας στον άλλον. Είχε περάσει καμία ώρα και πετάγεται ο αρχηγός και λέει: «Καλά καυλώσαμε τώρα αλλά κάποιος πρέπει να κάνει την γυναίκα, ποιος θέλει;» Φυσικά δεν ήθελε κανένας, αλλά τότε πετάγεται ένα κωλόπαιδο και λέει ο Νίκος που έφαγε σήμερα 4 γκολ και του το έχουμε υποσχεθεί άλλωστε.

Ξαφνικά όλοι άρχισαν να με πλησιάζουν. «Ρε είστε καλά;» τους έλεγα, αλλά αυτοί συνέχιζαν. Έκανα να φύγω αλλά με έπιασαν από τα χέρια και δεν με άφηναν. Άρχισα να αισθάνομαι διπλά άσχημα, μία για την συμπεριφορά τους και μια που δεν είχα σωματική δύναμη να τους αντιμετωπίσω.

Τελικά το κακό έγινε. Εκείνη την μέρα με μισοπήδηξε ο αρχηγός και άλλος ένας. Δηλαδή έβγαλαν για μια στιγμή το πουλί τους μέσα στον κώλο μου, δεν έγινε κανονική συνουσία, αλλά με είχαν ξεγυμνώσει από την μέση και κάτω και τέλειωσαν όλοι πιάνω μου.

Αισθανόμουν μια τεράστια ντροπή και δεν είπα τίποτα στους γονείς μου. Δεν ήθελα να ξαναδώ αυτούς τους αλήτες αλλά υποχρεωτικά βρισκόμασταν στο σχολείο. Όλοι πλέον με φώναζαν «αδελφή» και μου έλεγαν ότι εάν δεν πήγαινα να ξαναδούμε τσόντες όλοι μαζί θα τα έλεγαν όλα παντού και θα με ρεζίλευαν σε όλο το χωριό...

Άρχισε ένα τρομερό μπούλινκ. Αναγκαστικά ξαναπήγα αρκετές φορές και δεν με πείραξε κανένας, παρά

μου» μου λέει, «είναι όλα ηλεκτρονικά και ελεγχόμενα από το iPhone μου». «Ουάο!» απάντησα, και συνέχισε: «Θα ήθελα να σε παρακαλέσω να περάσουμε δυο λεπτά από το σπίτι μου να βάλω ένα τζηνάκι όπως κι εσύ. Είναι στον δρόμο μας. Αν θέλεις μπορείς να ανέβεις να δεις και το σύστημα έξυπνου σπιτιού που έχω τοποθετήσει».

Δέχτηκα, ήμουν και περίεργος να το δω... Σε όλη την διαδρομή μου έλεγε για το πόσες κοπέλες του κολλάνε, αλλά ότι τις είχε σιχαθεί όλες... «Είναι όλες τους πουτάνες και συμφεροντολόγες σαν την πρώην μου!» έλεγε συνέχεια...

Είχε ένα όμορφο ρετιρέ στα Βριλήσσια. Η επίπλωση ήταν μίνιμαλ, είχε μία τεράστια led τηλεόραση, ένα μοντέρνο ανάκλιτρο, ένα αλαβάστρινο τζάκι και ένα ακριβό στερεοφωνικό συγκρότημα. Και πολλούς καθρέπτες που έδειχναν το τον χώρο διπλάσιο, και ένα μεγάλο, παχύ, animal print χαλί. Ξαφνικά πατάει ένα κουμπί και ανοίγουν διάπλατα τα ρολά και οι κουρτίνες. Η θέα ήταν καταπληκτική με την μισή Αθήνα στο πιάτο μας.

Ο τύπος είναι άπαιχτος σκέφτηκα... Αφού κι' εγώ ακόμη θα καθόμουν να με πηδήξει... Γι' αυτό τρελαίνονται οι γυναίκες μαζί του... «Να σε κεράσω κάτι;» μου λέει. Απάντησα πως δεν ήθελα κάτι αλλά μου έφερε ένα ποτήρι κόκκινο κρασί. «Βάλε αν θέλεις λίγη τηλεόραση να δεις όσο θα ετοιμάζομαι» μου είπε και πήγε μέσα. Άνοιξα την τηλεόραση και όπως έκανα ζάπινγκ έπεσα σε ένα κανάλι συνδρομητικής με τσόντες. Ήταν δυνατά η φωνή και ντράπηκα... «Κατευθείαν στο ψητό σε βλέπω...» μου φώναξε από μέσα...

Ντρεπόμουν πολύ και έλεγα τι θα λέει για μένα μόλις έρθει. Όταν ήρθε όμως είχα άλλη έκπληξη! Σκάει μύτη φρεσκομπανιαρισμένος με ένα καυτό μποξεράκι μόνο. Το σώμα του ήταν τέλειο, και λαχταριστό! Δεν ήξερα πως να φερθώ και τον κοίταζα με ορθάνοιχτα τα μάτια. Είχα χρόνια να κάνω σεξ και να πω την αλήθεια τον λιμπίστηκα... Κάθισε δίπλα μου στον καναπέ μου πιάνει «φιλικά» το πόδι και με ρωτάει, θέλεις πάμε έξω για φαγητό ή να παραγγείλουμε κάτι να χαλαρώσουμε εδώ; Απάντησα το δεύτερο... Για πρώτη φορά στην ζωή μου ήθελα πολύ, κάποιος, να με πηδήξει!

Μου φαίνονταν ιδιαίτερα ερεθιστικό όταν με πήδαγε στον καναπέ και μας έβλεπα στους τεράστιους καθρέπτες του σαλονιού. Μου άρεσε πολύ και η δύναμη που έβγαζε. Ήταν ο κύριος τέλειος και ήταν τέλειος! Δηλαδή έτσι νόμιζα αρχικά...

Μετά από αυτή την συνάντηση είχα ανάμεικτα συναισθήματα με κυρίαρχα αυτά της ντροπής και του ξεκαβλώματος, αφού είχα τόσο καιρό να κάνω σεξ. Ο Δημήτρης επέμενε να ξαναβρεθούμε, όπως και έγινε. Αποκτήσαμε μια ιδιαίτερη οικειότητα αλλά μόνο όταν ήμασταν μόνοι μας, όχι μπροστά στους συναδέλφους, για ευνόητους λόγους...

Όμως ο Δημήτρης άρχισε να αλλάζει. Άρχισε να γίνεται πολύ απαιτητικός. Θέλω να φοράς αυτό, το άλλο κτλ... Και όταν του είπα να μου κάνει δώρο ένα μποξεράκι από αυτά που ήθελε να φοράω τον είδα και χαλάστηκε... Δεν ήθελε να ξοδέψει ούτε ένα ευρώ για μένα... Ακόμη και την βενζίνη που την πλήρωνε η εταιρία λυπόταν και ήθελε να πηγαίνω μόνος μου και να φεύγω μόνος μου από το σπίτι του...

Τα χάρδια προχώρησαν αρκετά και ο Χωσέ ήθελε να δοκιμάσει τον ενεργητικό ρόλο. Δεν του χάλασα το χαστίρι αλλά σκεφτόμουν συνεχώς το πότε θα έρθει εκείνη η στιγμή που θα κάνω κι' εγώ το ίδιο... Όταν τέλειωσε του ζήτησα να μπω κι' εγώ αλλά με μεγάλη μου λύπη διαπίστωνα ότι δεν ήθελε... Φοβόταν πολύ, από ότι έλεγε είχε σοκαριστεί. Δεν ήθελα και να τον πιέσω γιατί ήταν η πρώτη του φορά.

Την άλλη μέρα το πρωί τον ξύπνησα γιατί έπρεπε να πάω δουλειά και αυτός να γυρίσει στο σπίτι του. Όσο του ετοίμαζα το πρωινό, άρχισα για άλλη μια φορά να του λέω, ότι το χτεσινό ήταν μια πολύ όμορφη ξεπέτα που ίσως ξαναεπιναληφθεί κάποτε, αλλά ως εκεί. Δεν υπήρχε καμία περίπτωση συναισθηματικού δεσίματος από πλευράς μου και το ίδιο θα έπρεπε να είναι γι' αυτόν. Συμφώνησε μαζί μου..

Όλη μέρα στην δουλειά σκεφτόμουν πάλι πως θα γίνει να τον χώσω στον Χωσέ. Το απόγευμα ξαναβρεθήκαμε, πήγαμε για καφεδάκι και φαγητό και μετά στο σπίτι. Ομολογώ ότι ήταν πολύ ευχάριστος στην παρέα και είχε πολύ ενδιαφέρουσα προσωπικότητα. Γυρίσαμε σπίτι και ξανά πάλι τα ίδια. Αφού τέλειωσε του ζήτησα να μπω κι' εγώ μέσα του, αλλά αρχικά δεν ήθελε. Τον πίεσα όμως πάρα πολύ και τελικά συναίνεσε... Φαίνονταν να πονάει πολύ και να μην το απολαμβάνει, σε αντίθεση με εμένα που επιτέλους τέλειωσα μέσα του και μου άρεσε πολύ! Μάλιστα ήταν η πρώτη φορά στην ζωή μου που μπήκα χωρίς προφυλακτικό.

Ο Ντιντιέ θα γύριζε σε μία εβδομάδα, και έτσι βρισκόμασταν κάθε μέρα για τις επόμενες μέρες. Όμως ο Χωσέ αποδείχθηκε όνομα και πράγμα, και δεν ήθελε

και το άλλο. Τι καλό είδα από τους άντρες; Η ευτυχία είναι να καταντήσω μία σκλάβα ενός άντρα που θα πλένει, θα μαγειρεύει, θα καθαρίζει και ίσως να μεγαλώνει και τα παιδιά του;

Το σκεφτόμουν έντονα για καμιά δεκαπενταριά μέρες. Η Μαρία όμως ήταν διακριτική και δεν το ξανά ανέφερε. Τελικά πήρα την απόφαση να δοκιμάσω. Ίσως αυτό που με έσπρωχνε ήταν και μία ευρύτερη αντίδραση, γιατί είχα βαρεθεί να ζω με τον τρόπο που ζούσα και ήθελα να γίνει κάτι. Οτιδήποτε. Κάτι να αλλάξει αυτή την βαρετή καθημερινότητα που ζούσα.

Επειδή η Μαρία ήταν παντρεμένη και ήταν δύσκολο να φεύγει από το σπίτι, αποφασίσαμε μία Παρασκευή να πάμε σε ένα ξενοδοχείο μετά τη δουλειά. Στον άντρα της είπε ότι θα πήγαινε για καφέ με κάτι συναδέλφους και δεν θα καθυστερούσε πολύ.

Αισθανόμουν αρκετά αμήχανα και για το γεγονός ότι πήγαμε σε ένα από αυτά τα ξενοδοχεία ημιδιαμονής δύο κοπέλες και ζητήσαμε ένα δωμάτιο. Βέβαια δεν μας κοίταξαν καθόλου περίεργα. Για αυτούς ήταν κάτι το απόλυτα φυσικό. Όταν πήγαμε στο δωμάτιο ζήτησα να έχουμε σβηστά τα φώτα.

Η Μαρία μου είπε να χαλαρώσω και ότι δεν θα προχωρούσαμε περισσότερο αν αισθανόμουν δυσφορία. Από την άλλη λαχταρούσα να νιώσω το άγγιγμα μιας γυναίκας πάνω στο κορμί μου. Καθίσαμε στο κρεβάτι και αγκαλιαστήκαμε. Ήταν ωραίο συναίσθημα. Σιγά-σιγά η Μαρία άρχισε να με φιλάει στο λαιμό και ανέβαινε σταδιακά μέχρι που έφτασε στο στόμα. Ανταποκρίθηκα και εγώ.

μουσική είναι πολλές φορές καλύτερη και ο διάκοσμος καθόλου άσχημος.

Θέλεις να πιάσεις κουβέντα με έναν άλλο άνθρωπο; Είναι πολύ πιο εύκολο εκεί πέρα, γιατί όλοι πάνε για να γνωριστούν. Να μου πεις και στα mainstream μπαρ για να γνωριστούμε πάνε... Ναι εντάξει, αλλά όλοι έχουν το υφάκι και πολλοί το παίζουν upper class people. Κάποιοι είναι σνομπ, κάποιες είναι ξινές, κάποιιοι είναι έτσι, και κάποιοι είναι αλλιώς.

Ήταν Σαββατόβραδο, εγώ καθόμουν στο μπαρ και έπινα το ποτό μου, και στο άλλο τέρμα της μπάρας καθόταν κάποιος ή κάποια, δεν μπορούσα να καταλάβω. Έμοιαζε με κοπέλα, αλλά σαν να φορούσε περούκα και το σώμα της δεν μπορώ να πω ότι ήταν αντρικό αλλά ούτε και γυναικείο. Σίγουρα κάτι περίεργο συνέβαινε και μου κίνησε την περιέργεια.

Η τουαλέτα ήταν προς αυτή την κατεύθυνση, οπότε έκανα ότι πάω προς τα εκεί για να περάσω ξυστά δίπλα της. Όταν πλησίασα κατάλαβα ότι πρέπει να είναι ή τραβεστί ή τρανσέξουαλ ή έστω κάποιο αγόρι ντυμένο κορίτσι. Όπως πλησίαζα και την κοίταζα με περιέργεια μου χαμογέλασε. Μάλιστα περνώντας δίπλα της με ρώτησε το όνομα μου. Η φωνή της ήταν αντρική που προσπαθούσε να μιμηθεί τη γυναικεία. Συνέχισα προς την τουαλέτα για να μην καρφωθώ αλλά με έτρωγε πάρα πολύ η περιέργεια. Επειδή δεν είχα με τι άλλο να ασχοληθώ ήθελα να την/τον γνωρίσω.

Μην τα πολυλογώ, βγήκα από το μπάνιο και επιστρέφοντας στη θέση μου την ρώτησα πώς την έλεγαν. Το όνομα της ήταν Αγγελική, και αρχίσαμε και μι-

λάγαμε για διάφορα θέματα. Πήγα και πήρα το ποτό μου και κάθισα δίπλα της Μπορούσα να πω ότι είχε πολύ πλάκα η υπόθεση! Ήταν διασκεδαστική και για μένα αποτελούσε κάτι πρωτόγνωρο.

Όταν βαριέσαι και δεν έχεις τι να κάνεις και επίσης δεν έχεις και μία δομημένη ζωή, οτιδήποτε έτσι ξεχωριστό σου μοιάζει ενδιαφέρον... Λέγαμε τα επαγγελματικά μας, λέγαμε από δω λέγαμε από κει. Μάλιστα της έλεγα για τη δουλειά μου και είχε άποψη, γιατί από ότι μου είπε είχε εργαστεί και αυτή σε ξενοδοχείο.

Μάλιστα μου έκανε εντύπωση και τη ρώτησα σε ποιο πόστο και μου είπε κυρίως ρεσεψιονίστ αλλά και σε άλλες θέσεις. Δεν άντεξα και τη ρώτησα... Της είπα δηλαδή: «Έχεις εργαστεί ρεσεψιονίστ έτσι όπως είσαι τώρα, σαν κοπέλα με περούκα;» Γέλασε και μου είπε ότι το αντρικό της όνομα ήταν Άγγελος αλλά όσο ήμασταν εκεί ήθελε να της απευθύνομαι στο θηλυκό.

Η Αγγελική λοιπόν, που ήταν Άγγελος, έκανε ένα καινούργιο σπορ που το ονομάζουν cross-dressing. Ουσιαστικά είναι αγόρια που ντύνονται σαν κορίτσια χωρίς αυτό βέβαια να σημαίνει ότι πηγαίνουν με άντρες. Ο Άγγελος το πρωί κυκλοφορούσε σαν αγόρι και είχε δουλέψει σε αρκετά ξενοδοχεία σαν αγόρι φυσικά. Όμως το χόμπι του ήταν αυτό, να ντύνεται δηλαδή κορίτσι.

Μέχρι τώρα δεν είχε πάει ποτέ με άντρα παρά πήγαινε μόνο με γυναίκες. Μου έκαναν εντύπωση όλα αυτά που μου έλεγε και μάλιστα τον ρώτησα αν υπάρχουν γυναίκες που θα δεχόντουσαν να πάνε με έναν άντρα ντυμένο γυναίκα και αυτός μου απάντησε ότι

Περιεχόμενα

Ποιος ήταν ο Πούτσος;	11
Εβελίνα η χωρισμένη.....	13
Νίκη η σεξουλιάρρα.....	31
Βαλέρια η στριπτιτζού.....	45
Κασσάνδρα η ιερόδουλη	57
Ο φαντάρος και ο Σκοτσέζος	73
Ορσαλία η καθηγήτρια	81
Η προαγωγή.....	97
Ελένη η κοντούλα	117
Μπίλη η φαρμακοποιός.....	135
Μάνια η γιατρίνα	157
Τόνια η δημοσιοσχετίστρια	167
Η τραβεστί που ήταν λεσβία.....	183
Ηλιάνα η μαρκετίστρια.....	211
Λύδα η προγραμματίστρια	227
Ξένια η συνάδελφος.....	237
Νέζα η Φιλιπινέζα	247
Ο νέος διευθυντής.....	261
Ο Ντιντιέ, ο Χοσέ κι'εγώ.....	273

Η συνάδελφος στο call center	283
Η Σουγκάντα και η Έλενα	297
Η Αγγελική Άγγελος.....	309